

Ιερομάρτυς Πατρίκιος, επίσκοπος Προύσης, και οι συν αυτώ Ακάκιος, Μέ-νανδρος και Πολύαινος

[/ Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Ο Άγιος ιερομάρτυρας Πατρίκιος, επίσκοπος Προύσης, και οι συν αυτώ Ακάκιος, Μέ-νανδρος και Πολύαινος. (19 Μαΐου)

Ο άγιος ιερομάρτυρας και περίφημος Πατρίκιος κατηγορήθηκε για την πίστη του στο Χριστό και οδηγήθηκε στον έπαρχο Ιούλιο. Εκείνος επιχείρησε παντοιοτρόπως να πείσει τον Άγιο να αρνηθεί το Χριστό, προβάλλοντας και το επιχείρημα ότι τα αναβλύζοντα θερμά ύδατα θερμαίνονται με την πρόνοια των θεών της ειδωλολατρικής θρησκείας προς ευεργεσία των ανθρώπων. Ο άγιος Μάρτυς, στο επιχείρημα αυτό, απάντησε ότι τα θερμά ύδατα αναβλύζουν μεν προς ευεργεσία των ανθρώπων, όμως όχι με την πρόνοια των ψεύτικων θεών, αλλά με τη δύναμη του Ιησού Χριστού.

Πρόσθεσε δε ο Άγιος και τα εξής: Ότι δηλαδή ο Ιησούς όρισε δύο τόπους, από τους οποίους ο ένας είναι γεμάτος από αγαθά, τα οποία μέλλουν να απολαύσουν οι δίκαιοι, ενώ ο άλλος είναι ολοσκότεινος και γεμάτος λάβα, στον οποίο μέλλουν να κολάζονται οι αμαρτωλοί μετά την εκ νεκρών ανάσταση. Και, ακόμη, ότι το πυρ σε ολόκληρη την κτίση το δώρισε ο Θεός και το ανέμειξε με τα άλλα στοιχεία· ότι υπάρχει πυρ και ύδωρ πάνω από το στερέωμα (ουρανό), αλλά υπάρχει και κάτω από τη γη, απ' όπου αναβλύζουν οι πηγές, από τις οποίες, εκείνες που είναι πλησίον στο πυρ αναβλύζουν θερμό ύδωρ, ενώ εκείνες που βρίσκονται μακριά αναβλύζουν ψυ-χρό. Επίσης πρόσθεσε ότι το κάτω από τη γη πυρ είναι κολαστήριο των ψυχών των ασεβών ανθρώπων και ότι τω κατώτατο ύδωρ, μεταβλημένο σε πάγο, ονομάζεται Τάρταρος και είναι προορισμένο για κατοικία των θεών και των δαιμόνων των ειδωλολατρών.

Αφού λοιπόν ο άγιος Πατρίκιος είπε αυτά Κάι πολλά άλλα, ο άρχοντας πρόσταζε και τον έριξαν μέσα στα ύδατα μιας πολύ θερμής πηγής. Όμως τα θερμά αυτά ύδατα δεν προξένησαν ούτε την παραμικρή βλάβη στον Ιερομάρ-τυρα· εκείνοι που υπέστησαν βλάβη ήταν αυτοί που τον έριξαν μέσα· ο Άγιος βγήκε από την κόλαση των θερμών υδάτων εντελώς άβλαβής. Τελικά ο άγιος Πατρίκιος, κατα-δικάσθηκε στον διά ξίφους θάνατο και αποκεφαλίστηκε μαζί με τους αγίους Ακάκιο, Μένανδρο και Πολύαινο.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας, Μάϊος, εκδ. Αποστολ. Διακονία, σ. 117-118)